

ע"פ 7682/14 - דור בן גוזי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7682/14

ע"פ 7720/14

כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

דור בן גוזי

המערער בע"פ 7682/14

והמשיב בע"פ 7720/14:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה בע"פ 7682/14

והמערערת בע"פ 7720/14:

ערעורים על פסק דין של בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק פח 048639-03-13 שניתן ביום 01.10.2014
על ידי כבוד השופטים ח' הורוביץ, א' טובו ות' שרון-
נתנהל

(27.02.2017)

א' באדר התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד ליאור בנימין, עו"ד יגאל כהן

עו"ד ירôn קטב

עו"ד עילית מידן

גברת ברכה וייס

בשם המערער בע"פ 7682/14

והמשיב בע"פ 7720/14:

בשם המשיבה בע"פ 7682/14

והמערערת בע"פ 7720/14:

בשם שירות המבחן:

פסק דין

1. המערער בע"פ 7682/14 שהוא המשיב בע"פ 7720/14 (להלן: המשיב) הורשע בתום שמיית ראיות בעבירות הבאות: אינוס לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(3), וניסיון ל谋ה סdom לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עמוד 1

.2. ומעשה שהואvr היה.

המתלוננת היא ילידת 1994 והמשיב ליד פברואר 1993. לשנים הכרות מוקדמת של כשלוש שנים עבר לאירוע נשוא כתב האישום, ובמהלך היכרותם קיימו מעת לעת יחסין מין. נספר כי המתלוננת משותקת בשתי רגלייה ומרותקת לכיסא גלגלים בשל תאונות דרכים שעברה בילדותה.

ביום 3.10.2012 – לאחר נתק של שנה בין השניים – הגיע המשיב לביתה של המתלוננת, בהתאם עמה, נשכב על מיטהה וסירב לבקשתה לצאת מהחדר ולעבור לסלון. המשיב התריס לעבר המתלוננת "יש לך חמץ דקוט להיות על המיטה עם רגליים פסוקות, את בלבד או אני אבא ואכח אותך". בהמשך המשיב קם, הרים את המתלוננת בשתי ידיו מכיסא הגלגלים וזרק אותה על המיטה. למרות תחונני המתלוננת כי ייחל ממעשי הפשיל המשיב את מכנסי ותחתוניו וניסה להחדיר את איבר מינו לפיה. המתלוננת הצליחה להדוף אותו בידה, תוך שהיא מסיטה את ראהה וסוגרת את פיה, אז-אז סובב המשיב את המתלוננת, הפשיל את מכנסי ותחתונייה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ובהמשך שapr את זרעו את פניה, כשל אותה עת המתלוננת מתחננת וובכה שיזיא את איבר מינו מגופה ויקום מעלה.

3. בית משפט קמא גזר את עונשו של המשיב לתקופה של חמיש שנות מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי ופייצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪.

על עונש המאסר בפועל הוגש שני העורורים המאוחדים שבפנינו. המשיב הלין על חומרת עונשו, ומנגד, המדינה הדגישה את נסיבות המקירה וטענה כי אין בעונש שהוושת על המשיב כדי להلوم את חומרת המעשים בהם הורשע.

נאמר בקצראה כי לא מצאנו ממש בערעור המשיב, וטוב היה שלא הוגש מלכתחילה. אכן, לא נעלו מעניינו נסיבותיו האישיות של המשיב על רקע המשברים בחיי ורകע המשפחה ממנו בא. ابوו של המשיב נפטר זמן קצר לפני האירוע בזמן שריצה עונש מאסר בגין עבירותimin קשה בגין נשפט ל-15 שנות מאסר. המשיב גילתה בעיות הסתגלות קשות עוד בהיותו ילד, עבר מסגרות חינוך שונות, הסתבר בהיותו נער בעיריות סמיים, אלימות כלפי אימו, עבירות רכוש ושביל"ר, והוטל עליו בשעתו צו מעון. המשיב התגבר על קשייו הרבים, התכונס כחיל מקא"ם, כמעט סיים את שירותו הсадיר ואף היה מועמד לשירות קבוע.

מנגד, כבדה כף החובה ויש מקום לקבל את ערעור המדינה בהתחשב בנסיבות החמורות של המקירה. מעשיו של המשיב בוצעו תוך ניצול מצבה הפיזית של המתלוננת, שכאמור היא נכה ומשותקת בגפיה התחתונות. כפי שעולה ממסקירת הנגעת, המתלוננת היא בחורה בעלת חוסן נפשי, ועל אף נוכחה מקיימת אורח חיים עצמאי, אך המעשה קטע את התנדבותה של המתלוננת לשירות לאומי ופגע במצבה הרגשי ובתחות הביטחון העצמי שחשפה עד לאירוע.

4. בהינתן חומרת המעשה ונסיבותיו, אך גם בהינתן השיקולים לקולא והכלל לפיו אין דרך של ערכאת ערעור למצות את העונש, החלתו לקבל ערעור המדינה ולהחמיר באופן יחסית את עונש המאסר בפועל שהוושת על המשיב, כך שיעמוד על 6.5 שנות מאסר בגין ימי מאסרו.

יתר רכיבי גזר הדין ישארו על כנמ.

ניתן היום, ב' באדר התשע"ז (28.2.2017).

שפט

שפט

שפט
